

Львівський державний університет внутрішніх справ

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Збірник тез
Міжнародної науково-практичної конференції

9 листопада 2018 року

Львів

УДК 343.9
Т33

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет
Вченою радою Львівського державного університету внутрішніх справ
(протокол від 31 жовтня 2018 р. № 3)

Упорядники:

О. В. Авраменко, кандидат юридичних наук, доцент
С. С. Гнатюк, кандидат юридичних наук, доцент
С. І. Мельник, кандидат економічних наук, доцент

Теорія та практика протидії злочинності у сучасних умовах: збірник тез
Т33 Міжнародної науково-практичної конференції (9 листопада 2018 року) / упор.
О. В. Авраменко, С. С. Гнатюк, І. В. Красницький, С. І. Мельник. Львів: ЛьвДУВС,
2018. 252 с.

У публікаціях українських та іноземних учених і практиків висвітлено проблемні аспекти забезпечення ефективної правоохоронної діяльності. Наведено досвід закордонних фахівців у пошуку ефективних шляхів її удосконалення в нашій державі.

Опубліковано в авторській редакції. Відповідальність за достовірність фактів, статистичних даних, точність викладеного матеріалу покладається на авторів.

УДК 343.9

© Львівський державний університет
внутрішніх справ, 2018

З М І С Т

Благута Р. І. КОРПОРАТИВНА ЄДНІСТЬ І ОРІЄНТИР НА ПРАВОПОРЯДОК – ЗАПОРУКА УСПІХУ У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	3
Авраменко О. В. ВІДМІННІСТЬ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ ВІД НЕЗАКОННОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ АБО ВИКРАДЕННЯ ЛЮДИНИ ТА НАСИЛЬНИЦЬКОГО ЗНИКНЕННЯ.....	5
Акімов М. О. ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПОЗИТИВНОЇ ПОСТКРИМІНАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ УЧАСНИКІВ НЕЗАКОННИХ ВОСНІЗОВАНИХ (ЗБРОЙНИХ) ФОРМУВАНЬ.....	7
Ангеленюк А.-М. Ю. ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ ВИКЛИКУ ТА ПРИВОДУ ЯК ЗАХОДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ.....	9
Андрушко А. В. ПРО ДОЦІЛЬНІСТЬ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ ПРИМУШУВАННЯ ДО ШЛЮБУ.....	11
Антонюк П. Є. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ ПО ФАКТУ СМЕРТІ ЛЮДИНИ.....	13
Бабак М. А., Філей Ю. В. ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНИЙ «СПОРТИВНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ».....	16
Баб'як А. В. ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПІДРОЗДІЛАМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ (КАРНОГО РОЗШУКУ) ЗІВАЛТУВАНЬ.....	18
Банах С. М. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ВСЕБІЧНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОНЦІВ.....	21
Бсгалов Є. П. ВИКОРИСТАННЯ ЗНАНЬ СПЕЦІАЛІСТА ПІД ЧАС ОГЛЯДУ МІСЦЯ НЕЗАКОННОГО ПЕРЕПРАВЛЕННЯ ОСІБ ЧЕРЕЗ ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ.....	22
Білоус О. Д. ВИКЛИК ТА ЙОГО МІСЦЕ В СИСТЕМІ ЗАХОДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	23
Братковський В. М. ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЩОДО ПРОТИДІЇ ВЕРБУВАННЮ ЛЮДЕЙ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ (В КОНТЕКСТІ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ).....	25
Бурбела Ю. С. ОСОБЛИВОСТІ ВРАХУВАННЯ ДОБРОВІЛЬНОГО ВІДШКОДУВАННЯ ЗАВДАНОГО ЗБИТКУ АБО УСУНЕННЯ ЗАПОДІЯНОЇ ШКОДИ ЯК ОБСТАВИНИ, ЩО ПОМ'ЯКШУЄ ПОКАРАННЯ.....	27
Бурда С. Я. КІБЕРЗЛОЧИННІСТЬ ЯК КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ.....	29
Вайда Т. С. НИЗЬКИЙ РІВЕНЬ АВТОМОБІЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА В СИСТЕМІ НАЛЕЖНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ ОХОРОНИ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	30
Висоцька І. Б., Нагірна О. В. ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ.....	33
Висоцький В. М. ТЕРМІНОВИЙ ЗАБОРОННИЙ ПРИПИС СТОСОВНО КРИВДНИКА ЯК СПЕЦІАЛЬНИЙ ЗАХІД ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	35
Гапчич В.О. МАЙНІНГ В КОНТЕКСТІ СТ. 199 КК УКРАЇНИ.....	36
Гарасимів О. І. ВАЖЛИВІСТЬ ПРАВИЛЬНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ЗВУКО- ТА ВІДЕОЗАПИСУВАЛЬНИХ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ.....	38

Гарасимів Т. З. ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ ЯК ФОРМИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	40
Глобенко Г. І. ДІЗНАННЯ ЯК ФОРМА ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	42
Голубош В. В. ПОВТОРНІСТЬ ЯК КВАЛІФІКУЮЧА ОЗНАКА У СТ.СТ. 262, 263-1 КК УКРАЇНИ.....	44
Горпинюк О. П. ДЕЯКІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ШАХРАЙСТВА, ВЧИНЕНОГО ШЛЯХОМ НЕЗАКОННИХ ОПЕРАЦІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ ЕЛЕКТРОННО-ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ.....	45
Гривняк С. О., Рудий Т. В. ДО ПИТАННЯ СТАНОВЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ: ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	48
Гришук А.Б., Кузьмочка Ю. В. МІЖНАРОДНІ ФІНАНСОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЇХ ПРАВОВИЙ СТАТУС.....	49
Гулак О. В., Галиця О. О. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРИВАТНОЇ ДЕТЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЇЇ ЗАПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ.....	51
Гулак О. В., Павленко В. І., ЩОДО ОКРЕМИХ АСПЕКТІВ ПРАКТИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ ЗУ «ПРО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ».....	53
Гуцуляк Ю. В. ОСОБЛИВОСТІ ВСТАНОВЛЕННЯ ХАРАКТЕРУ ТА РОЗМІРУ ШКОДИ ЯК ОБСТАВИНА ПРЕДМЕТА ДОКАЗУВАННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ В КОНТЕКСТІ ВІДНОВЛЕННЯ ПРАВ ПОТЕРПІЛОГО.....	55
Данчул О. С., Левкін І. В. НЕЗАКОННІ ВИРОБНИЦТВО ТА ОБІГ СПИРТУ, АЛКОГОЛЬНИХ НАПОЇВ І ТЮТЮНОВИХ ВИРОБІВ – ЗАГРОЗА ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ.....	58
Дідик Н. І., Роль Л. Р. АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ.....	60
Дільна З. Ф. ДО ПИТАННЯ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕРЕКЛАДАЧА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	62
Дмитрик Ю. І., Душак О. Ю. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ СВІДКІВ ЯК УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА.....	65
Дуфенюк О. М. ОЦІНКА ВИСНОВКУ ЕКСПЕРТА У СВІТЛІ ДОКТРИНИ «ПЛОДІВ ОТРУЄНОГО ДЕРЕВА».....	67
Євхутіч І. М., Демків Р. Я. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ КРІЗЬ ПРИЗМУ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ: ОКРЕМІ ПИТАННЯ.....	70
Жидацький Ю. Ц., Пряхіна Н. О. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДИКИ УСВІДОМЛЕНОГО ДИХАННЯ ДЛЯ ПРОФІЛАКТИКИ СУЇЦИДАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ПРАЦІВНИКІВ СИЛОВИХ ВІДОМСТВ.....	72
Жуковська Л. А. ДОСВІД ФУНКЦІОНУВАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ОРГАНІВ У НОВІЙ ЗЕЛАНДІЇ ТА КОРОЛІВСТВІ ДАНІЯ.....	74
Запотоцький А. П. СПОСОБИ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ПОРУШЕННЯМИ БУДІВЕЛЬНИХ НОРМ І ПРАВИЛ БУДІВНИЦТВА.....	76
Захаров В. П., Захарова О. В. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЗАСТОСУВАННЯ БІОМЕТРИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	78
Зачек О. І. ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАСОБІВ ФІКСАЦІЇ АУДІОІНФОРМАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ.....	80
Йосипів А. О. ФАКТОРИ БЕЗДОМНОСТІ ЯК ФОНОВОГО ЯВИЩА ЗЛОЧИННОСТІ.....	82
Калганова О. А. МІЖНАРОДНЕ ПОЛІЦЕЙСЬКЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У БОРОТБІ З ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ.....	84
Кернякевич-Танасійчук Ю. В. ЕФЕКТИВНІСТЬ ОКРЕМИХ ВИДІВ ПОКАРАНЬ.....	86

Кіргецький Ю. І., Кіргецька М. С. ЗАХОДИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ДЛЯ МІНІМІЗАЦІЇ РІВНЯ ТІНЬОВОЇ ЕКОНОМІКИ.....	88
Ковальчук В. П. ВЗАЄМОДІЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЩОДО РОЗСЛІДУВАННЯ НЕЛЕГАЛЬНОЇ МІГРАЦІЇ.....	90
Ковальчук О. В. ПЛАНУВАННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ ШАХРАЙСТВА, ПОВ'ЯЗАНОГО З ДІЯЛЬНІСТЮ КРЕДИТНОЇ СПІЛКИ.....	92
Когут Я. М. ЩОДО ПИТАНЬ ВИЗНАЧЕННЯ КОЛА СУБ'ЄКТІВ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ ТА КООРДИНАЦІЇ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ.....	95
Комісарчук Ю. А., Гончарук К. А. ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОБАЦІЇ В УКРАЇНІ: НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ.....	96
Кондратюк Ю. І. ДО ПИТАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗЛОЧИННІ ДІЇ ІЗ ПЛАТІЖНИМИ КАРТКАМИ.....	98
Конончук А. О. АНАЛІЗ САНКЦІЙ СТАТТІ 260 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	100
Костовська К. М., Йосифович Д. І. ОСОБЛИВОСТІ СУБ'ЄКТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ЩОДО ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНІ.....	101
Кубальський В. Н. ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ КОЛАБОРАЦІОНІЗМУ В УКРАЇНІ.....	102
Кунтій А. І., Кіцул Ю. С. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ.....	105
Купчак М. Я., Саміло А. В. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ НОРМ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА У СФЕРІ БОРОТЬБИ З ТЕРОРИЗМОМ У ПРАВООХОРОННУ СИСТЕМУ УКРАЇНИ.....	107
Курило Т. В., Татарин І. І. ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧОГО З ОПЕРАТИВНИМ ПІДРОЗДІЛОМ ЩОДО РОЗШУКУ МАЙНА ТА ІНШИХ ЦІННОСТЕЙ.....	108
Курляк М. Д. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОБОТИ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ У БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИНАМИ, ПОВ'ЯЗАНИМИ З ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ.....	111
Кучер В. О., Парасюк В. М. НЕЗАКОННІ ДОГОВІРНІ ВІДНОСИНИ У СФЕРІ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	113
Лепеха О. М., Кондратюк О. В. ДО ПИТАННЯ ФІКСАЦІЇ ФАКТИЧНИХ ДАНИХ (САЙТУ) ДЛЯ ВИКОРИСТАННЯ В ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	115
Лісовий М. А. ЩОДО КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ НЕЗАКОННИМ ОБІГОМ ЗБРОЇ, БОЄПРИПАСІВ ТА ВИБУХОВИХ РЕЧОВИН.....	117
Ліщинський О. Б. ДІЇ СПЕЦІАЛІСТІВ-ВИБУХОТЕХНІКІВ ПРИ ТЕРОРИСТИЧНІЙ ЗАГРОЗІ.....	119
Лоневський Л. М. СТАН ДОСЛІДЖЕННЯ ПИТАНЬ ВИКОРИСТАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ОПЕРАТИВНО- РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ, ЗБОРІВ (ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПЛАТЕЖІВ).....	121
Луцький Т. М. ПРОБЛЕМАТИКА НОРМАТИВНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ВБИВСТВО ЧЕРЕЗ НЕОБЕРЕЖНІСТЬ».....	123
Майстренко М. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДІЙ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ЩОДО ТОРГІВЛІ ЖІНКАМИ З МЕТОЮ СЕКСУАЛЬНОЇ ЕКСПЛУАТАЦІЇ.....	126
Макаренко С. В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕЖИМУ СЕКРЕТНОСТІ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛАМИ ДЕПАРТАМЕНТУ ПРОТИДІЇ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	128
Марко С. І., Климчук М. П. ПРОЦЕДУРНІ «ТОНКОЩІ» ПРИЗНАЧЕННЯ СУДОВОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ВІДЕОЗВУКОЗАПІСУ.....	130

Мировська А. В., Патик Л. Л. ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧОГО З СУДОВИМИ ЕКСПЕРТАМИ ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ КЛОПОТАННЯ ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ.....	132
Мовчан А. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З КРИМІНАЛЬНОГО АНАЛІЗУ ДЛЯ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	134
Моргун М. В. СТРАТА ЯК КРАЙНІЙ МЕТОД БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ У КРАЇНАХ З ТОТАЛІТАРНИМ РЕЖИМОМ ПРАВЛІННЯ: ІСТОРИКО-ПРАВОВА РОЗВІДКА.....	137
Мороз В. Б. ЗАХОДИ БЕЗПЕКИ ПРИ ПОВОДЖЕННІ З ВИБУХОВИМИ МАТЕРІАЛАМИ.....	140
Московчук М. О. ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ.....	142
Навроцька В. В. ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ФОРМІ ПРИВАТНОГО ОБВИНУВАЧЕННЯ.....	143
Наконечна Н. В. КОНТРОЛЬ ЗА РОЗКРИТТЯМ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ.....	146
Невелич Ю. В. ЛІКВІДАЦІЯ ТРАНСПОРТНОЇ МІЛІЦІЇ: НАСЛІДКИ, РИЗИКИ, ПЕРСПЕКТИВИ ВІДНОВЛЕННЯ.....	148
Паска О. Ф., Газдайка-Василишин І. Б. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ МОМЕНТУ ЗАКІНЧЕННЯ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 113 КК УКРАЇНИ.....	150
Пастух І. Д. КВАЛІФІКАЦІЯ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ЩО ВИНИКАЮТЬ У ЗВ'ЯЗКУ З НАЯВНІСТЮ В ОСОБИ ПІДПРИЄМСТВ ЧИ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ.....	152
Петрик І. Я., Шевчук М. В. СИСТЕМА СУБ'ЄКТІВ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ПОРУШЕННЯМ БЮДЖЕТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА.....	155
Петрів Ю. П. ВИЯВЛЕННЯ ПІДРОЗДІЛАМИ ВНУТРІШНЬОЇ ТА ВЛАСНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ФАКТІВ НЕПРАВОМІРНОЇ ВИГОДИ.....	157
Петров С. Г. ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ З ПОСЯГАННЯМ НА ДЕРЖАВНІ ЕЛЕКТРОННІ ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ.....	159
Політова А. С. КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ ТА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІ ТЕРИТОРІЇ: ЧИ ПОТРІБНІ СТАТТІ ПРО ЦЕ?	160
Полуніна Л. В. ДЕЯКІ ПИТАННЯ СЛІДЧИХ СИТУАЦІЙ В МЕТОДИЦІ РОЗСЛІДУВАННЯ НЕЗАКОННОГО ЗБИРАННЯ ТА РОЗГОЛОШЕННЯ КОМЕРЦІЙНОЇ АБО БАНКІВСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ.....	162
Поляк С. П. ЩОДО ДОКУМЕНТУВАННЯ ВТЯГНЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ У ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ.....	164
Проць І. М., Коробій Л. О. МІЖНАРОДНЕ СПІВТОВАРИСТВО У СФЕРІ НЕЗАКОННОГО ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ РЕЧОВИН.....	167
Пряхін Є. В., Кунтій А. І. ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИКИ ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ СТОСОВНО МОЖЛИВОСТІ ВІДЧУВАТИ ЗАПАХИ.....	168
Ряшко О. В., Колтун С.-О. І. ОГЛЯД ТРУПА, ПОВ'ЯЗАНИЙ З ЕКСГУМАЦІЄЮ.....	170
Самбор М. А. ПРАВОВІ ЗАСАДИ РОЗШУКУ ОСІБ, ЯКІ УХИЛЯЮТЬСЯ ВІД ВІДБУТТЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СТЯГНЕННЯ У ВИДІ АДМІНІСТРАТИВНОГО АРЕШТУ.....	172
Сватюк О. Р., Сегеда І. І. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ ПІДСИСТЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ.....	175
Сеник В. В., Кулешник Я. Ф., Карагодіна Ю. Ю. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У БІОМЕТРИЧНІЙ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ОСІБ.....	177

Сеник С. В. ДО ПИТАННЯ СПОСОБІВ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ.....	179
Сердюк П. П. НОРМА ЗЛОЧИННОСТІ ЯК ОРІЄНТИР В ОЦІНЦІ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ.....	180
Серкевич І. Р. ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ПОНЯТТЯ ПОСАДОВОЇ ОСОБИ ЯК СУБ'ЄКТА ЗЛОЧИНУ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	183
Сибірна Р. І., Сибірний А. В., Хомів О. В. РОЛЬ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ДЕКЛАСОВАНИХ ОСІБ У ПРОФІЛАКТИЦІ ЗЛОЧИННОСТІ.....	185
Синенський В. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ, ЯК КРИМІНАЛЬНО-ПРОТИПРАВНИХ ДІЯНЬ.....	188
Сіра А. В. ЩОДО НАЯВНОСТІ ПРАВОВИХ ПІДСТАВ СКЛАДАННЯ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ПРОТОКОЛУ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ ЗА НЕДОТРИМАННЯ ВИМОГ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ БЕЗ ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ВІД НАЗК.....	190
Сокиран Ф. М. АКТУАЛЬНІСТЬ ПЛАНУВАННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ.....	192
Степанюк Р. Л. ДЕЯКІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ НАУКИ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ ПРАВОПОРЯДКУ В УКРАЇНІ.....	194
Сукмановська Л. М., НОРМАТИВНЕ ЗАКРІПЛЕННЯ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	195
Тронько О. В. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ.....	197
Туз Н. Д. БАРОМЕТР СТАНУ СИТУАЦІЇ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ОПЕРАЦІЇ З ЗАСТОСУВАННЯМ СИЛ ПОЛІЦІЇ ЗА СКАНДИНАВСЬКОЮ МОДЕЛЛЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПОРЯДКУ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ МАСОВИХ ЗАХОДІВ.....	199
Тьорло О. І. ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ В КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ ВІДОМЧОЇ ОСВІТИ МВС.....	201
Федчак І. А. ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДРОЗДІЛІВ КАРНОГО РОЗШУКУ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ І МАЛОЛІТНІХ.....	204
Филь Р. С. СУСПІЛЬНА НЕБЕЗПЕЧНІСТЬ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ПРАВ НА ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ.....	206
Фролов О. П. ОБ'ЄКТИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ОБШУКУ В ФОРМІ СПЕЦІАЛЬНОЇ ОПЕРАЦІЇ (ОБШУКУВАНІ ОБ'ЄКТИ).....	208
Хитра О. Л. РОЛЬ ТА МІСЦЕ РЕАГУВАННЯ НА КРИЗОВІ СИТУАЦІЇ, ЩО ЗАГРОЖУЮТЬ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ В СИСТЕМІ СУБ'ЄКТНО-ОБ'ЄКТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.....	211
Хомин О. Й., Смичок В. Д. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ФІТНЕС-ТРЕКЕРІВ.....	212
Хрідочкін А.В. ПРАВООХОРОННІ ОРГАНИ ЯК СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....	215
Чайкун В. М. РОЛЬ КЕРІВНИКА СЛІДЧОГО ПІДРОЗДІЛУ ПРИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ З ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ.....	216
Чистоклетов Л. Г. УДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-НАГЛЯДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ.....	218

Шайнога В. І.	
СТАН ТА РОЗВИТОК ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	221
Баган І. В.	
ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЗА КК УКРАЇНИ.....	223
Бориславський Р. А.	
«ЗНИЩЕННЯ», «ПОШКОДЖЕННЯ», «РУЙНУВАННЯ», «ПСУВАННЯ» МАЙНА: КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВЕ ЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ.....	224
Тибурська Агата	
ЗАГРОЗИ ГРОМАДСЬКІЙ БЕЗПЕЦІ ТА ПУБЛІЧНОМУ ПОРЯДКУ У ПОЛЬЩІ: ЗАГАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЯВИЩА.....	227
Гугулан Є. В.	
ПОРЯДОК ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ, ЗАПОДІЯНОЇ НЕПРАВОМІРНИМИ ДІЯМИ ОРГАНІВ КРИМІНАЛЬНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ, ПРОКУРАТУРИ І СУДУ.....	230
Кавецький Анджей	
УЧАСТЬ ЖИТЕЛІВ ПІДКАРПАТТЯ У ФОРМУВАННІ МІСЦЕВОЇ БЕЗПЕКИ.....	233
Щипта-Клак Барбара, Франчук В. В.	
НАЦІОНАЛЬНА КАРТА РИЗИКІВ БЕЗПЕКИ ЯК ЗАСІБ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА.....	238
Федевич Генрик	
ЗАХИСТ ГРОМАДСЬКОСТІ ВІД ВИКОНАВЦІВ ЗЛОЧИНІВ: РОЛЬ ТА ЗАВДАННЯ СЛУЖБИ В'ЯЗНИЦІ.....	240
Гафуров М. С.	
ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ ШЛЯХОМ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА.....	243

належать недоліки й прорахунки у таких сферах життєдіяльності суспільства, як соціально-економічна, політична, морально-психологічна, організаційно-управлінська, правова та ін. До детермінант мікрорівневого характеру відносяться численні негативні явища, що мають місце в таких сферах, як сімейна, виховна, дозвільне та найближче побутове оточення особи та ін. До цієї ж ланки детермінації слід відносити засудження та вплив місць позбавлення волі; факти недобросовісних угод із житлом; виселення внаслідок різних причин без надання громадянам інших житлових приміщень; утрату житла через заборгованість та ін.

Другий відрізок процесу соціального виключення людини, що безпосередньо веде до вчинення злочину, зумовлюється дією чинників, що містяться, по-перше, у найближчому середовищі людини, а по-друге, у середовищі, взятому у широкому сенсі слова (ставлення всього суспільства до проблеми бездомності, офіційних та неофіційних структур, окремих громадян та ін.).

Наявність у суспільстві маргінальних прошарків є підставою для вжиття державою необхідних та достатніх заходів для боротьби з подібними асоціальними проявами. Злочинність бездомних осіб є предметом окремого самостійного вивчення, оскільки зумовлюється специфічними факторами: перша група факторів, на які слід впливати, пов'язана з перетворенням особи на бездомну. До них слід віднести соціально-економічні, політичні фактори, моральні, культурні, духовні, особистісні (відсутність волі, дезадаптація у суспільстві, непристосованість, психологічні чинники); друга група факторів пов'язана з безпосереднім вчиненням злочинів. Лише комплексний підхід до даної проблеми дасть змогу знизити рівень злочинності та кількості осіб, що проживають на вулиці.

1. Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей: Закон України від 02.06.2005 р. № 2623-IV. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/Laws/show/2623-15>.
2. Анафьянов Т. В. Особенности социально-медицинской работы с лицами и группами девиантного поведения в регионе. М.: Изд-во «Академия Естествознания», 2011. С. 289, 293.
3. Батиргареева В. С., Дубович О. В. Зарубіжна практика боротьби з явищем бездомності та злочинами, що вчиняються особами без визначеного місця проживання // Проблеми міжнародного та зарубіжного кримінального права та кримінології. *Вісник кримінологічної асоціації України*. 2015. № 1 (9). С. 26–38.
4. Верлан-Кульшенко О. О. Проблема бродяжництва в Україні в контексті сучасного європейського законодавства. *Науковий вісник Міжнар. гуманіст. ун-ту. Серія: Юриспруденція*. 2012. № 3. С. 174; Митяев А. Бездомные в Венгрии будут считаться преступниками. URL: <http://gksn.org.ua/novosti/bezdomnye-v-vengri-budut-schitatsja-prestupnikami.html>; Уголовный кодекс Канады / предисл. и науч. ред. М. И. Ковалева и Е. Н. Трикоз; пер. с франц. М. И. Ковалева. СПб.: Юрид. центр Пресс, 2005; Уголовный кодекс Швейцарии; пер. с нем. и предисл. А. В. Серебренниковой; науч. ред. Н. Ф. Кузнецова. М.: Зерцало, 2000.
5. Уголовный кодекс Республики Болгария / науч. ред. А. И. Лукашова; пер. с болгар. Д. В. Милушева, А. И. Лукашова; вступ. ст. И. Айдарова. СПб.: Юрид. центр Пресс, 2001.
6. URL: http://emaus-oselya.org/ua/?page_id=3231
7. URL: <http://city-adm.lviv.ua/portal/catalog/hromadski-ustanovy/socialnij-zahist/>
8. URL: ukrstat.gov.ua
9. Назаренко Д. О. Кримінологічний аналіз та протидія фоновим для злочинності явищам: монографія. Харків: Діска плюс, 2013. 524 с.

О. А. Калганова,

кандидат юридичних наук, доцент,

професор кафедри кримінального процесу та криміналістики
(Національний університет державної фіскальної служби України)

МІЖНАРОДНЕ ПОЛІЦЕЙСЬКЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У БОРОТБІ З ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ

Внаслідок глобалізації і, зокрема, виникнення і поширення транснаціональної злочинності, всі системи правосуддя стикаються з низкою нових складнощів. Кримінальні злочинці є мобільними і часто прагнуть уникнути виявлення, арешту і покарання, діючи через міжнародні кордони. Злочинці уникають упіймання, використовуючи кордони в своїх цілях

і розраховуючи на те, що правоохоронні органи часто не займаються складними та «дорогими» транснаціональними розслідуваннями і кримінальним переслідуванням. Слабкий потенціал будь-якої окремо взятої країни щодо ефективної боротьби з цими новими небезпеками перетворюється в загальну слабкість міжнародного режиму співпраці в сфері кримінального судочинства. Для країн, що мають відносно слабкий потенціал кримінального судочинства, ці нові складності іноді можуть стати непереборними.

На даний час міжнародне співтовариство вважає міжнародне співробітництво у кримінальних справах невідкладною необхідністю [1, с. 1].

Особливої актуальності це питання набуває в контексті боротьби з торгівлею людьми, яка нерідко має транснаціональний аспект. В Рекомендованих принципах і керівних положеннях Управління Верховного комісара Організації Об'єднаних Націй з прав людини з питання про права людини і торгівлі людьми зазначено:

«Торговля людьми является региональным и глобальным явлением, с которым не всегда можно эффективно бороться на национальном уровне: активные меры на национальном уровне могут привести к тому, что торговцы людьми переместятся в другие места. Международное, многостороннее и двустороннее сотрудничество может сыграть важную роль в борьбе с торговцами людьми. Такое сотрудничество является особенно важным между странами, в которых осуществляются различные этапы цикла торговли людьми» [2, с. 26–27].

За неофіційними даними в світі близько 4 млн. осіб щороку переправляються через кордони держав для використання в підневільній праці. В сучасну работоргівлю втягуються навіть держави, які уникнули рабовласницького періоду у своїй історії. Якщо протягом XIX ст. з Азії і Африки було вивезено 12 млн. рабів, то упродовж останніх 30 років XX ст. лише азіатських дівчат та жінок до Європи з метою експлуатації в підневільній праці було переправлено 13 млн.

Для України торгівля людьми в її сучасному розумінні постала наприкінці XX ст., зокрема після розпаду СРСР. Сукупність соціально-економічних умов, специфіка географічного положення та справжній «хаос» на українських кордонах призвели до того, що Україна перетворилася в країну-транзит «живого товару». Особливо загрозливих форм набула торгівля жінками та дітьми.

За інформацією Міжнародної організації з міграції, за останні роки близько 400 тисяч українців виїхали за кордон з метою працевлаштування, з яких понад 100 тисяч жінок потрапили в секс-індустрію країн-реципієнтів.

Торгівля людьми, зокрема жінками та дітьми, – це добре організований транснаціональний злочинний бізнес, тісно пов'язаний з такими явищами як проституція, наркоманія та порноіндустрія. Сучасні українські діти є приманкою для іноземних педофілів, продюсерів порнофільмів, сутенерів, особливо враховуючи те, що за різними оцінками від 100 до 200 тисяч з них – це так звані «діти вулиць».

Для України проблема торгівлі дітьми, фактично, розпочалася з масового незаконного усиновлення українських дітей іноземними громадянами. Як було встановлено спеціальною слідчою комісією Верховної Ради України, ці дії мали характер завуальованої торгівлі неповнолітніми.

Проблема полягає в тому, що розслідування, та виявлення, таких злочинів – практично неможливе. Транснаціональна злочинність виробила добре відпрацьований механізм здійснення торгівлі людьми, при якому прослідкувати рух «живого товару» надзвичайно важко.

Окрім цього, існує високий рівень латентності серед правоохоронних органів нашої держави, що не сприяє боротьбі з работоргівлею.

Проте, слід зазначити, що останнім часом намітились певні позитивні зрушення у ставленні до проблеми торгівлі людьми як пересічних громадян, так і представників владних структур. В Україні створено правову базу для боротьби з торгівлею людьми: КК України встановлює відповідальність за цей вид злочину (стаття 149), розроблено урядову програму щодо запобігання торгівлі жінками і дітьми. До речі, Україна стала третьою державою Європи, поряд з Бельгією і Німеччиною, які на законодавчому рівні визнали торгівлю людьми тяжким злочином.

Водночас масштаби та обсяги работоргівлі в нашій країні продовжують залишатись загрозливими [3].

З метою попередження та боротьби з цим ганебним явищем, Управлінням Верховного комісара Організації Об'єднаних Націй з прав людини були запропоновані такі напрями міжнародної взаємодії правоохоронних органів:

- укладення двосторонніх угод, спрямованих на попередження торгівлі людьми;
- розробка та здійснення заснованих на правах людини стратегій в області боротьби з торгівлею людьми;
- розробка та прийняття регіональних і субрегіональних договорів з питань боротьби з торгівлею людьми з використанням Палермського протоколу та відповідних міжнародних стандартів в області прав людини як вихідної точки і основи;
- розробка угод про співпрацю з метою сприяння якнайшвидшої ідентифікації потерпілих від торгівлі людей, включаючи обмін інформацією та надання інформації, пов'язаної з їх громадянською приналежністю і місцем проживання;
- створення механізмів сприяння обміну інформацією про торговців людьми та методи їх діяльності;
- здійснення співробітництва між судовими органами держав в ході розслідувань і судового провадження, що стосуються торгівлі людьми та пов'язаних з нею злочинів, зокрема, за посередництвом спільних методологій обвинувачення і спільних розслідувань;
- забезпечення того, щоб прохання про видачу, пов'язані з торгівлею людьми, розглядалися владою запитуваної держави без неналежних затримок;
- створення механізмів співпраці щодо конфіскації надходжень від торгівлі людьми;
- обмін інформацією та досвідом, що стосуються програм допомоги, повернення та інтеграції з метою забезпечення максимальної віддачі та ефективності [2, с. 27–29].

Таким чином, підвищення ефективності механізмів міжнародного поліцейського співробітництва у боротьбі з торгівлею людьми зумовлено вирішенням на державному та міждержавному рівнях питань, пов'язаних із встановленням юрисдикції, в тому числі на екстериторіальній основі; екстрадицією; взаємною правовою допомогою та співпрацею правоохоронних органів, включаючи обмін інформацією. Крім того, враховуючи, що в силу принципу «подвійної злочинності», протиправне діяння повинно визнаватися злочином за законодавством обох держав, доцільно, щоб торгівля людьми була криміналізована усіма державами.

1. Пособие по оценке систем уголовного правосудия // Международное сотрудничество. Общие вопросы. Нью-Йорк; Женева: Организация Объединённых наций, 2002. 29 с.

2. Рекомендуемые принципы и руководящие положения по вопросу о правах человека и торговле людьми. Нью-Йорк: Организация Объединённых наций, 2010. 37 с.

3. Торговля людьми – сучасний прояв рабства. *Офіційний сайт Фастівської районної ради та Фастівської районної державної адміністрації*. URL: <http://fastiv-region.gov.ua/content/torg%D1%96vlyalyudmi-suchasnii-proyav-rabstva>.

Ю. В. Кернякевич-Танасійчук,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального права
(Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника)

ЕФЕКТИВНІСТЬ ОКРЕМИХ ВИДІВ ПОКАРАНЬ

У всі часи були і залишаються актуальними та дискусійними питання ефективності окремих видів покарань. Зупинимось на окремих з них.

Саме поняття «ефективності покарання» визначається як результативність застосовуваних за вироком суду до осіб, визнаних винними у вчиненні злочинів, заходів державного примусу, які позбавляють чи обмежують права цих осіб з метою відновлення